

Zbirka odgovorov na vprašanja vezana na uporabo Uredbe o razvrščanju objektov (Uradni list RS, št. 37/18)

Zbrano dne 21. 1. 2019

V zbirki uporabljene okrajšave:

- Gradbeni zakon: Gradbeni zakon (Uradni list RS, št. 61/17 in 72/17),
- Uredba: Uredba o razvrščanju objektov (Uradni list RS, št. 37/18),
- Priloga 1: Priloga 1 Uredbe o razvrščanju objektov (Uradni list RS, št. 37/18): Objekti, klasificirani glede na namen njihove uporabe
- Priloga 2: Priloga 2 Uredbe o razvrščanju objektov (Uradni list RS, št. 37/18): Vzdrževalna dela objekta
- Tehnična smernica: Tehnična smernica TSG-V-006:2018 Razvrščanje objektov

1. POJMI, UPORABLJENI V UREDBI:

Vprašanje:

Kakšna je definicija etaže v skladu s standardom SIST ISO 6707-1:1998?

Odgovor:

V uredbi je naveden sklic na standard ISO 6707-1:1998, ki je zadnja verzija tega standarda prevedenega v slovenski jezik. V slovenskem prevodu je navedeno, da je "Etaža med dvema zaporednima stropnima konstrukcijama ali med zadnjo stropno konstrukcijo in streho«. V originalu pa je ta zapis »storey space between two consecutive floors or between a floor and a roof«. Tako se glede na to definicijo »stropna konstrukcija« razume tudi vsaka talna konstrukcija. Etaža je torej prostor med talno in stropno konstrukcijo ali med dvema zaporednima stropnima konstrukcijama ali med zadnjo stropno konstrukcijo in streho.

Vprašanje:

Ali se v primeru objekta, ki ima nad pritličjem izvedeno AB ploščo, streha pa je izvedena neposredno na plošči nad zadnjo etažo (torej brez izvedenega kolenčnega zidu ter dostopa v podstrešje) le-ta računa kot etažo?

Odgovor:

Gradbeni zakon ne definira pojma podstrešja ali etaže. Slovenski standard SIST ISO 6707-1 v točki 4.6 opredeljuje podstrešje, kot dostopen prostor znotraj ostrejša stavbe, ki ni namenjen bivanju, ponavadi pa je namenjen shranjevanju. Standard posebej ne opredeljuje »nedostopnega podstrešja«. SIST ISO 9836:2011 določa neto tlorisno površino in sicer v točki 5.1.5.1 kot celotno površino med navpičnimi elementi. V točki 5.1.5.4 je določeno, da v neto tlorisno površino niso vključene površine konstrukcijskih elementov, pri čemer je treba upoštevati tudi točko 3.1.3.2, ki določa, da se neto tlorisna površina ne ugotavlja za prostor znotraj prezračevanih streh. Razlago pravilne uporabe standarda SIST ISO 9836:2011 povzemamo na podlagi odgovora mednarodne organizacije za standardizacije ISO, ki je pristojna za pripravo navedenega standarda, natančneje ISO/TC/59/SC3. Pojasnjeno je bilo, da je zamisel celotnega dokumenta, da se upoštevajo samo prostori, ki so praktično uporabni. Ker se je vprašanje nanašalo na prostor/volumen, ki se ga ne da uporabiti, se ta ne upošteva kot etaža ali tlorisna površina. Navedeno pojasnilo povzema in upošteva tudi Sodba IIIU 245/2016-12, kjer je v konkretnem primeru odločeno, da se prostora med zadnjo stropno konstrukcijo in streho ne upošteva, ker ni uporabno in ne ustreza definiciji funkcionalnega prostora in sodi med nefunkcionalne dele stavbe, kot to določa SIST ISO 9836:2011.

Tako v primeru nedostopnega prostora pod streho, kjer prostor služi zgolj konstrukciji strehe (ni možno bivanje ne shranjevanje) ne govorimo o »podstrešju«, temveč o prostoru znotraj (prezračevane) strehe in se le-ta ne šteje kot etaža.

Vprašanje:

Kje najdemo pojma linijski in nelinejski gradbeno inženirski objekt? Kaj so primeri nelinejskih gradbeno inženirskih objektov?

Odgovor:

Izraz linijski že sam po sebi definira nabor gradbenih inženirskih objektov. Gre za objekte pri katerih prevladuje njihova dolžina. Praviloma gre za gospodarsko javno infrastrukturo, kot npr. objekti prometne infrastrukture in cevovodi, komunikacijska omrežja in elektroenergetski vodi. Primer nelinejskega gradbenega inženirskega objekta so praviloma območja, kot npr. letališča, marine, športna in rekreacijska območja, ter objekti, pri katerih gre predvsem za tehnološke naprave kot npr. elektroenergetski objekti, industrijski kompleksi, čistilne naprave, itd.

Vprašanje:

Kaj je nosilni razpon?

Odgovor:

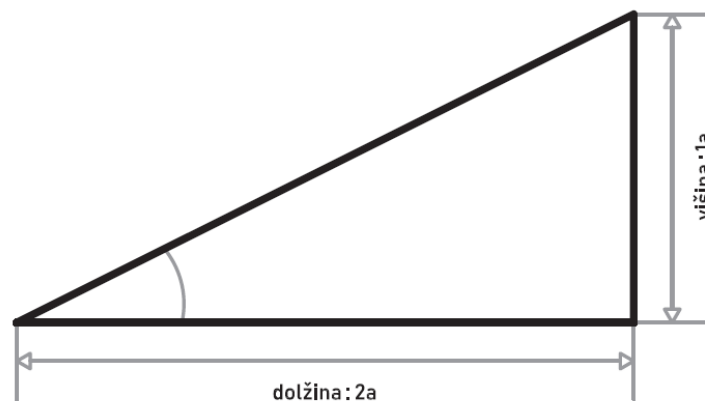
Nosilni razpon je razpon konstrukcijskega elementa nosilca, razpon plošče itd. med dvema nosilnima konstrukcijskima elementoma, ki tak element podpirata. Uredba izrecno določa razpon kot svetlo razpetino, in se ga meri kot razdaljo med dvema konstrukcijskima elementoma. V primeru konzole konstrukcije uredba posebej ne določa merila za previs, zato se v tem primeru kot nosilni razpon upošteva dolžina od podpore do konca konstrukcije. Za določanje nosilnega razpona pri kompleksnejših podpiranjih, se je za ustrezno tolmačenje priporočljivo obrniti na pooblaščenega inženirja gradbene stroke.

Vprašanje:

Kako se razume pojem višina brežine, kot je določen v 3. alineji tretjega odstavka 8. člena Uredbe?

Odgovor:

Merilo, ki določa max. razmerje njegove dolžine proti višini brežine ni večje od $2 : 1$, če je višina drugega gradbenega posega več kot 1 m, se nanaša na nasipe oziroma brežine, ki se lahko opredelijo z merilom višine. Merilo se ne uporablja pri izkopih, saj tam govorimo o globini drugega gradbenega posega. Tako je s pojmom dolžina in višina mišljena navidezna tlorisna in narisna projekcija brežine, saj se z zapisom » $2 : 1$ « določa največji še dopustni naklon brežine, pri nasipih višjih od 1 m.

2. SPLOŠNA POJASNILA

Vprašanje:

Ali se v primerih stavb za rastlinsko pridelavo, stavb za rejo živali, stavb za skladiščenje pridelka, itd. upoštevajo splošna merila, ali se upoštevajo merila iz Priloge 1 kot izjeme od splošnih meril?

Odgovor:

Uredba v petem odstavku 4. člena določa pravilo, da če je v preglednici iz priloge 1 te Uredbe določena drugačna mejna vrednost istega merila kot v 5., 7. in 8. členu Uredbe, se upošteva vrednost iz preglednice iz Priloge 1. Tako se upoštevajo izjeme navedene v Prilogi 1, skupaj s tistimi splošnimi merili, za katera ni določena izjema. Konkretno bi tako veljalo, da je klet oziroma vinska klet nezahteven objekt, če ima površino do vključno 50 m², lahko ima dve etaži, njena višina ne sme presegati 6 m, njen nosilni razpon ne sme presegati 5 m. Merilo globine pa se ne upošteva, ker ga pravilo iz Priloge 1 izključuje. Na enak način se določajo merila za vse ostale navedene objekte.

Vprašanje:

Ali se pod eno streho združena garaža in drvarnica, CC-SI 12420 Garažna stavba velikosti do 20 m² in CC-SI 12520 - Drvarnica, pokrita skladišča za lesna goriva v velikosti 15 m², še vedno šteje kot enostaven objekt?

Odgovor:

Uredba v prvem odstavku 3. člena določa, da se razvršča samostojen objekt, ki se razvrsti po pretežni namembnosti. Če posamezna funkcionalna enota enake namembnosti izpolnjuje merilo za razvrstitev v višjo vrsto zahtevnosti, se v to vrsto zahtevnosti razvrsti celotni objekt.

V navedenem primeru bi to pomenilo, da se razvršča objekt velikosti 35 m². Glede na to, da je večji (pretežni) del objekta klasificiran pod CC-SI 12420 Garažna stavba, se kot celota klasificira kot CC-SI 12420 Garažna stavba. V skladu s 7. členom Uredbe in v skladu s Prilogo 1, se tovrstni objekt velikosti 35 m² uvršča med nezahtevne objekte, če so ob površini izpolnjeni še naslednji pogoji: ima samo eno etažo, njegova višina ne presega 6 m, njegova globina ne presega 2 m in ima največji nosilni razpon 5 m.

Vprašanje:

Se npr. vetrolov, postavitve nadstreška na strešno teraso, itd. razvršča med enostavne objekte ali je zanje treba pridobiti gradbeno dovoljenje?

Odgovor:

Gradbeni zakon prizidavo definira kot gradnjo, pri kateri se gabarit obstoječega objekta poveča v horizontalni in vertikalni smeri. Pri gradnji vetrolova, »nadstreškov« na obstoječ del objekta itd. ne moremo govoriti o samostojni stavbi, saj gre za konstrukcijsko in funkcionalno povezan del objekta. Pri tem gre za prizidavo osnovnega objekta ter se ne klasificira in razvršča samostojno. V skladu z določbami Gradbenega zakona je za prizidavo treba pridobiti gradbeno dovoljenje in uporabno dovoljenje. Uredba v Prilogi 2 določa izjemo in med vzdrževalna dela uvršča nepohodni konzolni nadstrešek nad vhodom, površine do 4 m², za katerega ni treba pridobiti gradbenega dovoljenja, ker gre za vzdrževanje..

Vprašanje:

Ali je vetrolov, ki se loči s požarnimi vrati od osnovne hiše in je zagotovljena požarna varnost, če statik poda izjavo, da objekta ne bosta medsebojno negativno vplivala, še vedno prizidava ali se lahko razvršča kot nezahteven objekt?

Odgovor:

Uredba v prvem odstavku 3. člena določa, da se objekti, ki se dotikajo, vendar niso konstrukcijsko, požarno, vsebinsko ali drugače fizično povezani in ne poslabšajo gradbenotehničnih lastnosti objekta, katerega se dotikajo, razvrščajo kot samostojen objekt. V primeru vetrolova, kljub

konstrukcijski in požarni ločenosti, ter dejstvu, da le-ta ne poslabšuje stanja osnovnega objekta, ne moremo govoriti o samostojnem objektu, saj sta objekta fizično funkcionalno povezana (vhod v objekt preko vetrolova in gre v tem primeru za prizidavo objekta). Pojem dotikanja je definiran v točki 0.4.1 Tehničnih smernic za razvrščanje objektov na strani 4.

Vprašanje:

Investitor bi rad pokrival stopnišče z nadstreškom do 15 m². Ali se lahko nadstrešek do 20 m², klasificira kot CC-SI 12740 Druge stavbe, ki niso uvrščene drugje – nadstrešnice kot pripadajoči objekt h glavnemu objektu, ki nima opredeljenega namena, ali gre za prizidavo objekta?

Odgovor:

Gradbeni zakon je prizidavo definiral kot gradnjo, pri kateri se gabarit obstoječega objekta poveča v horizontalni in vertikalni smeri. Uredba zato v prvem odstavku 3. člena določa, da se razvršča samo samostojen objekt. Kot samostojen objekt se razvršča tudi objekt, ki se dotika, vendar ni konstrukcijsko, požarno, vsebinsko ali drugače fizično povezan in ne poslabšuje gradbenotehničnih lastnosti objekta, s katerim se dotika. Glede na navedeno definicijo, gradnje nadstrešk nad stopniščem ob vhodu objekta ni samostojen objekt, temveč je funkcionalni del osnovnega objekta in se šteje za prizidavo. Le če se nadstrešek izvede kot nepohodni konzolni nadstrešek nad vhodom, površine do 4 m², se v skladu s Prilogo 2 šteje za vzdrževalna dela in zanj ni treba pridobiti gradbenega dovoljenja.

Vprašanje:

Kako pravilno razumeti šesti odstavek 7. člena Uredbe?

Odgovor:

Uredba v šestem odstavku 7. člena določa, da je stavba ali gradbeni inženirski objekt nezahteven objekt samo, če za njegovo izgradnjo ni treba izvesti reliefnega preoblikovanja terena, ki kot samostojen drug gradbeni poseg presega merila za nezahtevne objekte iz tega člena. Določba izrecno govori o samostojnem drugem gradbenem posegu. S tem je opredeljeno, da pri gradnji objekta, kjer je sam izkop že del samega objekta, način gradnje oziroma predstavlja njegovo konstrukcijo in je le-ta že zajet v njegovem merilu, ne govorimo o samostojnem drugem gradbenem posegu. V teh primerih tega pravila ne uporabljamo. Taki objekti so npr. različni linijski objekti, vodna zajetja itd., za katere je pravilo, da sploh ne moremo govoriti o drugem gradbenem posegu. Navedeno pojasnilo je zapisano kot primer tudi v Tehnični smernici na str. 28, v 5. odstavku.

Investitor, ki izvaja samostojen drug gradbeni poseg, ki presega merilo za enostaven objekt, mora pridobiti gradbeno dovoljenje. Če na istem zemljišču izvaja tako samostojen drug gradbeni poseg kot tudi stavbo ali gradbeni inženirski objekt, lahko investitor poda zahtevo za izdajo gradbenega dovoljenja za obe gradnji v istem postopku. Tako mora investitor v vlogi navesti zahtevo za gradnjo nezahtevnega objekta (npr. stavbe za spravilo pridelkov), ki izpolnjuje merila za nezahteven objekt ter v isti vlogi navede še zahtevo za izkop zemljišč, ki presega merilo enostavnega drugega gradbenega posega, vendar ustreza merilu za nezahteven drug gradbeni poseg.

3. KLASIFIKACIJA IN RAZVRŠČANJE:

Vprašanje:

Kako pravilno klasificirati dvojčka od katerega ima vsaka enota dve stanovanji? Kam je skladno z Uredbo umeščena tipologija »dvojčka«, ki ga sestavljata dve dvostanovanjski stavbi?

Odgovor:

Uredba in pripadajoča tehnična smernica pod klasifikacijsko šifro CC-SI 11210 odpravljata napako, ki se je zgodila pri prevodu razreda 1121 Two-dwelling buildings; This class includes: - detached houses, semi detached or terraced houses with two dwellings« v prej veljavni uredbi. V Tehnični smernici je prevod popravljen tako, da med dvostanovanjske stavbe izrecno klasificira tudi dvostanovanjske dvojčke.

Vprašanje:

Kam se klasificira objekt, kjer se skladišči/hrani gradbena mehanizacija?

Odgovor:

Objekt se klasificira glede na to, ali se le-ta gradi kot pokrito skladiščno površino (zaprto stavbo ali odprto stavbo v obliki nadstrešnice) ali samo zgolj kot utrjeno površino. V prvem primeru se klasificira kot stavba v podrazred CC-SI 12520 Rezervoarji, silosi in skladiščne stavbe. V drugem primeru, ko gre zgolj za utrjeno skladiščno površino, ki ni del zunanje ureditve npr. skladiščne stavbe, industrijske ali druge stavbe in je namenjena skladiščenju gradbene mehanizacije, se klasificira kot drug gradbeni poseg v podrazred CC-SI 31130 Utrjene površine.

Vprašanje:

Kam se klasificira objekt Zbirni center za hlodovino?

Odgovor:

Objekt se klasificira glede na to, ali se le-ta gradi kot pokrito skladiščno površino (zaprto stavbo ali odprto stavbo v obliki nadstrešnice) ali samo zgolj kot utrjeno površino. V prvem primeru se klasificira kot stavba v podrazred CC-SI 12520 Rezervoarji, silosi in skladiščne stavbe. V drugem primeru, ko gre zgolj za utrjeno skladiščno površino, namenjen začasnemu skladiščenju hlodovine in ni del zunanje ureditve npr. skladiščne stavbe, industrijske ali druge stavbe, se klasificira kot drug gradbeni poseg v podrazred CC-SI 31130 Utrjene površine.

Vprašanje:

Kam se klasificira galenski laboratorij, namenjen manjši proizvodnji galenskih izdelkov, ki ga v skladu z Zakonom o lekarniški dejavnosti organizira izvajalec lekarniške dejavnosti?

Odgovor:

Ne glede na obseg proizvodnje ali način opravljanja dejavnosti, se stavbe v katerih se vrši proizvodnja, vedno klasificirajo kot CC-SI 12510 Industrijska stavba.

Vprašanje:

Kam se klasificira mladinski center in družinski center?

Odgovor:

Klasifikacija teh centrov je odvisna od narave dejavnosti v njih. V kolikor je center prvenstveno namenjen druženju in družabnim dogodkom, se le-te klasificira kot CC-SI 12610 Stavbe za kulturo in razvedrilo, kamor sodijo dvorane za družabne prireditve. V kolikor je njihova osnovna dejavnost neinstitucionalno izobraževanje, se ti centri klasificirajo kot CC-SI 12630 Stavbe za izobraževanje in znanstvenoraziskovalno delo.

Vprašanje:

Dejavnost dnevnih centrov za starejše v sistemu CC-SI ni klasificirana. Od same klasifikacije pa je odvisno npr. potrebno število parkirnih mest, požarnovarstveni standardi, možnosti spremembe namembnosti ipd.. Kam se klasificira center za starejše občane?

Odgovor:

Centre za starejše občane, se lahko razvršča v različne klasifikacije glede na dejavnosti, ki se odvijajo v okviru teh centrov. V kolikor je center prvenstveno namenjen druženju in družabnim dogodkom, se le-te klasificira kot CC-SI 12610 Stavbe za kulturo in razvedrilo. V kolikor se občasno v teh prostorih organizira tudi izobraževanja, za to še ni treba spreminjati klasifikacije, saj ne gre za samostojno funkcionalno enoto. V kolikor pa je njihova osnovna dejavnost

neinstitucionalno izobraževanje, in se objekt tudi kot tak projektira, se te centre klasificira kot CC-SI 12630 Stavbe za izobraževanje in znanstvenoraziskovalno delo.

Če se v okviru centra izvaja tudi storitvena dejavnost ali zdravstvena oskrba in se izvajanju teh dejavnosti nameni dele objekta kot samostojne funkcionalne enote (npr. zdravstvena ordinacija skupaj s sprejemnim prostorom), se mora za namen upoštevanja gradbenih predpisov in skladnosti s prostorskimi akti klasificirati tudi te dele. Celotnemu centru pa se klasifikacija določi glede na pretežno rabo.

Vprašanje:

Ali se lahko stavba s pisarno, ki je konstrukcijsko ločena od stavbe doma upokojecev in je namenjena domu, smatra kot nezahteven objekt - če izpolnjuje parametre iz Priloge 1 (CC-SI 12203 Druge poslovne stavbe - do 25 m²)?

Odgovor:

Uredba v drugem odstavku 2. člena določa, da se objekti klasificirajo glede na namen njihove uporabe. Samostojen objekt namenjen administrativni dejavnosti, izveden kot funkcionalna celota, se lahko klasificira kot 12203 Druge poslovne stavbe ter se v skladu s tem tudi razvršča. V kolikor pa gre zgolj za dislociran prostor doma upokojecev in z njim tvori funkcionalno celoto, je treba tega klasificirati kot CC-SI 11302 Stanovanjske stavbe za druge posebne družbene skupine. Za te objekte iz Priloge 1 izhaja, da se noben objekt ne razvršča kot nezahteven objekt.

Vprašanje:

Ali je potrebno uporabno dovoljenje za ureditev frizerskega salona v praznem prostoru stare večstanovanjske stavbe, pri čemer frizerski salon ne bi zasedal več kot 50% skupne površine zgradbe?

Odgovor:

Gradbeni zakon v 36. točki 3. člena določa, da je sprememba namembnosti sprememba namena objekta ali njegovega dela, ki se izvede samostojno ali hkrati z vzdrževanjem, rekonstrukcijo ali prizidavo. Za spremembo namembnosti se ne šteje, če se namembnost spreminja v okviru podrazreda v skladu s predpisom, ki ureja uvedbo in uporabo enotne klasifikacije objektov. Uredba klasificira štiri stanovanjsko stavbo kot CC-SI 11220 Tri in večstanovanjske stavbe, frizerski salon pa v podrazred CC-SI 12304 Stavbe za storitvene dejavnosti. Iz navedenega izhaja, da sta razvrščena v različna podrazreda, zato za spremembo namembnosti potrebujete gradbeno in uporabno dovoljenje.

Vprašanje:

Kam se klasificira vulkanizerska delavnica?

Odgovor:

Vulkanizerska delavnica, kjer se izvaja storitvena dejavnost, se klasificira v CC-SI 12304 Stavbe za storitvene dejavnosti.

Vprašanje:

Kam se klasificira center za zbiranje in predelavo odpadkov?

Odgovor:

Območje se mora obravnavati kot kompleksni gradbeni inženirski objekt in se klasificira kot CC-SI 24203 - Objekte za ravnanje z odpadki, kamor se uvrščajo tudi površine za obdelavo odpadkov. Uredba o odpadkih definira pojem »obdelava« kot postopek predelave ali odstranjevanja, vključno s pripravo na predelavo ali odstranjevanje, zato uporaba enega ali drugega izraza ne spremeni klasifikacije.

Vprašanje:

Ali je kolesarska in pešpot širine 3,5 m in globine posega cca 0,3 m enostaven ali nezahteven objekt?

Odgovor:

Pešpoti in kolesarske poti so klasificirane kot CC-SI 21121 Lokalne ceste in javne poti, nekategorizirane ceste in gozdne ceste. V Prilogi 1 je navedeno, da se pešpoti in kolesarske poti razvrščajo med enostavne in nezahtevne objekte v skladu s splošnimi merili. Med zahtevne se ne razvršča noben objekt, zato se med manj zahtevne objekte razvršča vse tiste objekte, ki presegajo splošna merila za nezahteven objekt. V drugem odstavku 8. člena Uredbe so določena splošna merila za enostavne gradbene inženirske objekte. Enostaven gradbeni inženirski objekt ne sme presegati višine 5 m, njegova globina ne presega 2 m in njegov nosilni razpon ne presega 4 m. Na primeru pešpoti ali kolesarske poti bi to pomenilo, da nikjer ne sme biti prečni profil poti višji od 5 m. Za izvedbo poti sme biti izveden največji izkop 2 m. Pogoj nosilnega razpona pri razvrščanju kolesarskih poti ni pomemben, saj Uredba posebej določa pogoje za premostitvene objekte klasificirane kot CC-SI 2141 Mostovi in viadukti, kjer določa, da se med enostavne objekte uvrščajo samo brvi nosilnega razpona do 3 m in prepusti nosilnega razpona do 3 m.

Vprašanje:

Kako se klasificirajo parkirišča?

Odgovor:

Kadar gre za samostojna parkirišča (namenjena javnemu parkiranju skupaj z vso opremo za delovanje parkirišča), se le-ta klasificirajo kot CC-SI 21122 Samostojna parkirišča. Kadar je govora o parkiriščih, izvedenih v sklopu cestišča, se le-ta klasificirajo kot cesta CC-SI 21121 Lokalne ceste in javne poti, nekategorizirane ceste in gozdne ceste. Posebna klasifikacija pa ni določena za parkirišča, ki se jih gradi kot del zunanje opreme stavbe. V teh primerih ne govorimo o samostojnem objektu, saj je funkcionalno povezan s samo stavbo, ki brez teh površin niti ne more funkcionirati. (pojasnjeno v Tehnični smernici na strani 7, v točki 1.2, šesti odstavek).

Vprašanje:

Kam se klasificira območja, ki se jih uporablja v povezavi z dejavnostjo prodaje vozil in so praviloma urejene površine (gramozne površine), ki služijo namenu prodaje (skladiščenja) osebnih vozil, pri čemer je zraven lahko postavljen še »kontejnerski objekt«?

Odgovor:

Vprašanje se nanaša na objekte, ki se uporabljajo za opravljanje dejavnosti prodaje vozil. V primerih, ko gre za stavbo, ob kateri se nahaja tudi parkirna/skladiščna površina za razstavo avtomobilov, se to klasificira kot CC-SI 12301 Trgovska stavba. Funkcionalne površine namenjene parkiranju oziroma skladiščenju avtomobilov so pripadajoč objekt, ki se praviloma niti ne klasificira ločeno.

V primeru, da gre za samostojne, z gradbenimi deli utrjene površine, ki ne pripadajo stavbi in se uporabljajo za parkiranje/odlaganje vozil, ter ne gre za javna parkirišča, ki se klasificirajo kot CC-SI 2122 samostojna parkirišča, se površine klasificira kot CC-SI 31130 Utrjene površine. V kolikor se na te površine zgolj odloži »predmet – kontejner« ali pripelje »vozilo - prikolico« in se za postavitev in uporabo ne izvajajo gradbena, zaključna gradbena ali inštalacijska dela, ne gre za gradnjo objekta, ter jih tudi Uredba ne razvršča. Praviloma pa se za pritrditev »kontejnerjev ali prikolic« ali izvedbo stalnih priklopov na inštalacijo, izvajajo gradbena dela in gre za gradnjo stavbe. V tem primeru se poleg klasifikacije CC-SI 31130 Utrjene površine uporabi tudi klasifikacija za stavbo CC-SI 12301 Trgovska stavba.

Vprašanje:

Investitor želi urediti kamp za prehodne-dnevne goste/turiste z avtodomi in v njem postaviti približno 3 objekte velikosti okrog 16 m² (posamične modularne enote - kontejnerji), v katerih bo imel prostor za počitek - savno, sanitarije ipd., čistilno napravo in ponikovalnico. Poleg tega bo zraven tudi manjše šotorišče. Kako se klasificira tak objekt?

Odgovor:

Samo območje, se skladno s šestim odstavkom 3. člena Uredbe obravnava kot funkcionalno zaokroženo območje in ima kot celota klasifikacijo kot CC-SI 24122 Drugi gradbeni inženirski objekti za šport, rekreacijo in prosti čas. Glede na navedene objekte, ki se bodo gradili v okviru kampa, je treba poleg tega klasificirati še posamezne nezahtevne, manj zahtevne in zahtevne objekte znotraj funkcionalne enote. Ne klasificira pa se enostavnih objektov, priključkov, ki so sestavni del objekta in same zunanje ureditve skupaj z grajeno opremo. Npr. stavbe savne, sanitarije se klasificira kot CC-SI 12120 Druge gostinske stavbe za kratkotrajno nastanitev, kamor se uvrščajo stavbe v kampih.

Vprašanje:

Je postajališče (oskrbno mesto) za avtodome na obstoječi kmetiji, ki bi bilo opremljeno z vsemi komunalnimi priključki klasificirano kot CC-SI 24122 Drugi gradbeni inženirski objekti za šport, rekreacijo in prosti čas, kot določa tehnična smernica za razvrščanje objektov? Kako se klasificirajo oskrbna mesta za avtodome, ki se uredijo v sklopu parkirišča za oseba vozila npr. na smučišču?

Odgovor:

Postajališče za avtodome je urejen prostor za krajši postanek in počitek med potovanjem z avtodomom in spada pod dejavnost avtokampov. Urediti jih je treba v skladu s Pravilnikom o minimalnih tehničnih pogojih in o obsegu storitev za opravljanje gostinske dejavnosti. Klasificira se jih kot CC-SI 24122 Drugi gradbeni inženirski objekti za šport. Enako pravilo velja tudi za postajališča na parkiriščih, če so namenjena nudenju storitve postajališča in ne izključno parkiranje vozil.

Vprašanje:

Kam se razvršča dirkališče namenjeno za »buggy-je«, dolgo cca 1 km, namenjeno za buggy-je, pri čemer se zemljišče le delno preoblikuje in ni treba betoniranja in asfaltiranja?

Odgovor:

Dirkališča se klasificirajo kot CC-SI 24110 Športna igrišča, če gre za vrsto dirkališč kot sestavni del zabavišnega parka ali adrenalinskega parka pa, kot CC-SI 24122 Drugi gradbeni inženirski objekt za šport, rekreacijo in prosti čas.

Vprašanje:

Investitor želi urediti javni trg klasificiran kot CC-SI 24122 Drugi gradbeni inženirski objekti za šport, rekreacijo in prosti čas, znotraj katerega so predvideni posamezni nezahtevni in enostavni objekti (oporni zidovi, pergole, drogovi za razsvetljava, tratne terase, zamejene s podpornimi zidci, stopnice, oder za prireditve, leseni podesti...). Ali se klasificirajo znotraj glavnega objekta tudi ti posamezni nezahtevni in enostavni objekti?

Odgovor:

Javne trge se skladno s šestim odstavkom 3. člena Uredbe obravnava kot funkcionalno zaokroženo območje in ima kot celota klasifikacijo CC-SI 24122 Drugi gradbeni inženirski objekti za šport, rekreacijo in prosti čas. Grajena oprema v parkih, javnih vrtovih in zelenicah, ki se gradi skupaj s parkom in ne gre za samostojno gradnjo, ima enako klasifikacijo, kot jo ima glavni objekt, kjer se oprema gradi. (pojasnjeno v Tehnični smernici na strani 29, 2.5. Prevajalna preglednica enostavnih in nezahtevnih objektov, 3. točko tabele - pomožni objekti v javni rabi). Samo v primeru,

če se v sklopu javnega trga postavlja tudi nezahtevne, manj zahtevne ali zahtevne stavbe ali gradbene inženirske objekte, ki imajo sami po sebi svojo klasifikacijo (npr. glasbeni paviljon kot CC-SI 12610 Stavbe za kulturo in razvedrilo, oporni zid kot CC-SI 24205 Drugi gradbeni inženirski objekti, ki niso uvrščeni drugje), se dodatno klasificira tudi te objekte.

Vprašanja:

Kam se klasificira t.i. gibalni ali motorični park, v katerem bodo na večjem območju postavljene naprave za razgibavanje, podobne trim orodjem, fitnesu na prostem in podobno, ki si bodo sledile eno za drugo bodisi ob neki krožni poti bodisi v zapolnjenem krožnem območju?

Odgovor:

Grajeni parki ter otroška in druga javna igrišča se klasificirajo kot CC-SI 24122 Drugi gradbeni inženirski objekti za šport, rekreacijo in prosti čas.

Vprašanje:

Kako se klasificira grajski park?

Odgovor:

V primeru grajskega parka se je treba vprašati po namenu, ali je park samo del zunanje ureditve objekta ali je zasnovan kot samostojna parkovna površina. V prvem primeru niti ne govorimo o samostojnem objektu (funkcionalno povezan) in se ne klasificira ločeno od gradu, ki mu pripada. Kadar pa govorimo o parku, ki je zasnovan kot samostojen objekt, ga klasificiramo kot 24122 Drugi gradbeni inženirski objekti za šport, rekreacijo in prosti čas.

Vprašanje:

Ali se proizvodi, ki so kot celota dani na trg uvrščajo pod drug gradbeni poseg ali pod stavbe?

Odgovor:

Proizvodi se ne klasificirajo posebej, temveč se klasificirajo po namenu uporabe npr. kot skladiščna stavba pod CC-SI 12520 Rezervoarji, silosi in skladiščne stavbe ali rastlinjaki pod CC-SI 12711 Stavba za rastlinsko pridelavo.

Vprašanje:

Kako se klasificira in kam se razvršča foto-napetostna elektrarna?

Odgovor:

Foto-napetostna elektrarna se klasificira kot CC-SI 23020 Elektrarne in drugi energetski objekti. Foto-napetostne elektrarne z električno močjo do vključno 1 MW, ki ne presegajo splošnih meril iz drugega odstavka 5. člena, so razvrščene med manj zahtevne objekte, vse ostale so razvrščene med zahtevne objekte. Kot CC-SI 23020 Elektrarne in drugi energetski objekti pa se ne klasificirajo foto-napetostne naprave vgrajene na ali ob objekt, če so namenjene delovanju samega objekta.

Vprašanje:

Kam se klasificira transformatorske postaje 20/0,4 kV?

Odgovor:

Skladno z Uredbo je treba transformatorske postaje 20/0,4 kV klasificirati med CC-SI 22241 Lokalni distribucijski elektroenergetski vodi (pojasnjeno v Tehnični smernici, na stran 21).

Vprašanje:

Kako se razvršča prestavitev obstoječega javnega omrežja (napetost nižja od 1 kV), če je drog višji od 5 m?

Odgovor:

V primeru javnega energetskega omrežja ne govorimo o priključku in sestavnem delu objekta, temveč o samostojnem objektu s svojo klasifikacijo - CC-SI 22241 Lokalni energetski vod. Le-ti se razvrščajo v skladu s splošnimi merili in posebnimi merili iz Priloge 1. Pri kablovodih do 1 kV, ki se v skladu s Prilogo 1 razvrščajo med enostavne objekte, ne moremo govoriti o splošnem merilu višine, saj gre za vkopan objekt. Se pa upošteva splošno merilo globine za enostavne objekte. V kolikor gre za nadzemni vod do 1 kV, pri čemer gre za droge do višine 10 m, se le-ti razvrščajo med nezahtevne objekte.

Vprašanje:

Kako se razvršča bazen?

Odgovor:

Bazene se klasificira kot CC-SI 24122 Drugi gradbeni inženirski objekti za šport, rekreacijo in prosti čas. Bazen s prostornino do 60 m³, se ne glede na globino vkopa in globino podzemnih delov uvršča med enostavne objekte, za katere ni treba gradbenega dovoljenja. Objekt s prostornino do 100 m³, globine do 4 m, se uvršča med nezahtevne objekte, za katere je treba pridobiti gradbeno dovoljenje za nezahteven objekt. V kolikor bi želeli graditi večji bazen, je zanj treba pridobiti gradbeno in uporabno dovoljenje.

Vprašanje:

Kam se po Uredbi razvršča zasebni pokrit bazen za lastno rabo, postavljen na zemljišču poleg obstoječe enostanovanjske stavbe. Bazen je manjši od 60 m³, s čimer bi se ga lahko uvrstilo k enostavnim objektom, je pa objekt pokrit s fiksno streho, dvema fiksnima stenama in dvema drsnima steklenima stenama. Ali je za tak objekt treba pridobiti gradbeno in uporabno dovoljenje?

Odgovor:

Zasebnega bazena in nadkritja bazena se ne da razvrščati ločeno, temveč gre za stavbo kot celoto. Tovrstni objekt se kot del, ki služi namenu enostanovanjske stavbe klasificira kot CC-SI 11100 Enostanovanjska stavba. Nobena taka stavba ni enostavna stavba. Med nezahtevne stavbe se razvrščajo samo stavbe velikosti vključno do 25 m², če njihova višina ne presega 6 m, njihova globina ne presega 2 m in je največji nosilni razpon 5 m. V kolikor stavba katerega od pogojev ne izpolnjuje, se le-ta uvršča med manj zahtevne stavbe ter je zanje treba pridobiti gradbeno in uporabno dovoljenje.

Vprašanje:

Kako se klasificira in razvršča medsosedska ograja? Ali obstajajo posebna pravila glede gradnje na parcelno mejo za enostavne objekte?

Odgovor:

Uredba ograje klasificira v podrazred CC-SI 24205 Drugi gradbeni inženirski objekti, ki niso uvrščeni drugje in jih razvršča glede na njihovo višino. Ograje do višine vključno 2,2 m se razvrščajo med enostavne objekte, ograje od 2,2 m do vključno 3,5 m med nezahtevne objekte. Višje ograje pa med manj zahtevne objekte.

Gradbeni zakon določa, da gradnja enostavnih objektov ne sme biti v nasprotju s prostorskimi izvedbenimi akti, predpisi, s katerimi se podrobneje določajo bistvene in druge zahteve, in drugimi predpisi. Ne Uredba in ne Gradbeni zakon se posebej ne opredeljujeta do gradnje na meji. Posamezni prostorski akti občin lahko določajo posebna pravila glede odmikov od parcelnih mej.

Pri gradnji na mejo je treba upoštevati tudi pravila, kot jih določa Stvarnopravni zakonik. V kolikor pri gradnji ograje niso bila upoštevana pravila iz zakonika, imajo stranke možnosti uporabe pravnih sredstev, ki jih določa civilno pravo.

Vprašanje:

Kako se klasificira letna kuhinja?

Odgovor:

Izraz »letna kuhinja« v Uredbi ni opredeljen s svojo klasifikacijo, saj praviloma opisuje način ureditve zunanjega bivalnega prostora. Lahko se izvede kot stavba ali zgolj kot oprema zunanje bivalne površine (npr. grajen kamin, grajena delovna površina, itd.). Če je izvedena kot stavba, se le-to klasificira v skladu z namenom npr. letna kuhinja kot pripadajoči objekt enostanovanjske stavbe kot CC-SI 11100, letna kuhinja namenjena gostinski ponudbi kot CC-SI 12112 Gostilne, restavracije in točilnice itd. V drugem primeru gre za grajeno opremo bivalnega prostora, ki se ga posebej ne klasificira, saj gre le za grajen element zunanje ureditve.

Vprašanje:

Kam se po novi Uredbi o razvrščanju objektov klasificirajo drogovi višine 12 m, ki bodo služili namestitvi reflektorjev za razsvetljavo športnega igrišča?

Odgovor:

Drog je oblika objekta (konstrukcije) in sam po sebi nima namena, zato mu ga je treba določiti, da se ga lahko klasificira. Glede na opis, se drogovi štejejo za CC-SI 24122 Drugi gradbeni inženirski objekti za šport, rekreacijo in prosti čas. Ker gre za naknadno gradnjo se jih razvršča v skladu s četrtim odstavkom 3. člena Uredbe.

3.1 KMETIJSKO GOZDARSKI OBJEKTI

Vprašanje:

Ali se za planiranje oziroma ravnanje terena več hektarjev kmetijskega zemljišča potrebuje gradbeno dovoljenje?

Odgovor:

Gradbeni zakon v 2. alineji tretjega odstavka 1. člena določa, da se določbe zakona ne uporabljajo za agromelioracije v skladu s predpisi, ki urejajo kmetijska zemljišča. Zakon o kmetijskih zemljiščih v 78. členu določa, katera dela se štejejo za agromelioracije, med katerimi so navedena tudi izravnava zemljišč in izdelava in razgradnja teras, zato se ta dela ne štejejo za gradbena dela in zanje ni predpisano gradbeno dovoljenje.

Vprašanje:

Ali so premični tuneli – zavarovani prostori brez fiksnega temeljenja izvzeti iz 12711 Stavbe za rastlinsko predelavo?

Odgovor:

Da. V Gradbenem zakonu je v tretjem odstavku 1. člena določeno, da se določbe gradbenega zakona ne uporabljajo za graditev objektov, ki pomenijo agromelioracije ali kmetijsko-gozdarsko opremo v skladu s predpisi, ki urejajo kmetijska zemljišča. V Zakonu o kmetijskih zemljiščih pa je v točki e) v 3.č členu navedena pomožna kmetijsko-gozdarska oprema, kot npr. brajda, klopotec, kol, količek, žična opora, opora za mrežo proti toči, opora za mrežo proti ptičem, obora, ograja za pašo živine, ograja ter opora za trajne nasade, ograja za zaščito kmetijskih pridelkov, premični tunel in nadkritje, zaščitna mreža. Med premične tunele se štejejo tuneli enostavnejše izvedbe, ki njihove površine začasno ščitijo pred vremenskimi vplivi in se med rastno dobo lahko premikajo. Glede na navedeno Uredba premičnih tunelov ne razvršča.

Vprašanje:

Kam se razvrščajo obore?

Odgovor:

Uredba obor ne razvršča, saj 2. alineja tretjega odstavka 1. člena Gradbenega zakona določa, da se določbe Gradbenega zakona ne uporabljajo za graditev objektov, ki pomenijo kmetijsko-gozdarsko opremo v skladu s predpisi, ki urejajo kmetijska zemljišča. Zakon o kmetijskih zemljiščih v točki e) v 3.č členu, med pomožno kmetijsko-gozdarsko opremo navaja tudi oboro.

Vprašanje:

Kam se klasificira zidanica? Se lahko v zidanici predvidijo prostori za občasno bivanje ali nastanitev gostov?

Odgovor:

Izraz »zidanica« je praviloma opredeljeval objekt tradicionalne oblike, namenjen za pridelavo in shranjevanje vina. Se pa izraz »zidanica« uporablja tudi v primerih, ko objekti le ohranjajo tipično postavitve ali obliko v prostoru, ne ohranjajo pa več namena pridelave in shranjevanja vin. V kolikor je zidanica namenjena pridelavi in skladiščenju vina, se le-to klasificira v podrazred CC-SI 12713 Stavbe za skladiščenje pridelkov (kleti, vinske kleti). Pri tem se upošteva, da že iz narave dela izhaja, da se v takem objektu, glede na vrsto opravil občasno tudi prenoči. V kolikor se zidanica uporablja kot počitniški objekt, gre za enostanovanjsko stavbo s klasifikacijo CC-SI 11100, v primeru gostinske ponudbe kot CC-SI 12112 Gostilne, restavracije in točilnice ali v primeru nudenja nastanitve kot CC-SI 12120 Druge gostinske stavbe za kratkotrajno nastanitev.

Vprašanje:

Kako se razvršča kleti in vinske kleti med nezahtevne objekte? Se uporablja splošna merila v 7. členu ali se uporabljajo merila iz Priloge 1?

Odgovor:

Uredba v petem odstavku 4. člena določa pravilo, da se upošteva vrednost iz preglednice iz Priloge 1, če je v preglednici iz Priloge 1 določena drugačna mejna vrednost istega merila kot v 5., 7. in 8. členu Uredbe. Glede na navedeno pravilo velja, da je klet oziroma vinska klet nezahteven objekt, če ima površino do vključno 50 m², lahko ima dve etaži, njena višina ne sme presegati 6 m, njen nosilni razpon ne sme presegati 5 m. Merilo globine pa se ne upošteva, ker ga pravilo iz Priloge 1 izključuje.

Vprašanje:

Kako se klasificira in razvršča kozolec?

Odgovor:

Kozolec za spravilo kmetijskih pridelkov se klasificira kot CC-SI 12713 Stavba za skladiščenje pridelka. Stavbe v obliki kozolca, ki se uporabljajo za druge namene, se klasificirajo skladno z njihovim namenom npr. gostinski prostor kot CC-SI 12112 Gostilne, restavracije in točilnice. Kozolec (CC-SI 12713 Stavba za skladiščenje pridelka) je enostaven objekt do površine vključno 40 m², če ima do dve etaži, njegova višina ne presega 4 m, njegova globina ne presega 1 m in njegov nosilni razpon ne presega 4 m. Med nezahtevne objekte pa se razvršča tak kozolec, če ima eno ali dve etaži, če je skupna površina etaž do vključno 150 m², njegova globina ne presega 2 m in nosilni razpon ni večji od 5 m. Uredba za razvrščanje kozolcev med nezahtevne objekte določa izjemo in ne določa omejitve višine objekta. Vsi kozolci, ki se ne uvrščajo med enostavne ali nezahtevne objekte, se uvrščajo med manj zahtevne objekte.

Vprašanje:

Kako se pravilno klasificira krmišče, če gre za objekt s streho, saj jih Uredba klasificira le med med gradbene inženirske objekte CC-SI 24202 Drugi kmetijski gradbeni inženirski objekti? Ali je v tem primeru mišljen nepokrit objekt, kot neko korito?

Odgovor:

Uredba vse objekte, ki imajo streho in so namenjeni kakršnikoli reji živali (krmljenje, zavetje ali klasični hlevi) uvršča med CC-SI 12712 Stavbe za rejo živali. Med CC-SI 24202 Drugi kmetijski gradbeni inženirski objekti, med katerimi so omenjena »krmišča«, so uvrščena zgolj zgrajena »krmišča«, ki niso izvedena v obliki stavbe (npr. kot korita oziroma podobne gradbene konstrukcije).

Vprašanje:

Kako se klasificirajo in razvrščajo čebelnjaki? Je v čebelnjak dovoljeno namestiti bivalni del, za bivanje in izvajanje monitoringa nad čebelami?

Odgovor:

Čebelnjak se klasificira kot CC-SI 12712 Stavba za rejo živali. Med enostavne objekte se razvrščajo čebelnjaki površine do vključno 20 m², če imajo eno etažo, niso višji od 4 m in ne globlji od 1 m, ter njihov nosilni razpon ne presega 4 m. Med nezahtevne objekte se razvrščajo čebelnjaki površine do 100 m², če imajo eno etažo, njihova višina ne presega 6 m in njihova globina ne presega 2 m. Ostali se razvrščajo med manj zahtevne objekte.

Na strani Čebelarske zveze Slovenije so objavljeni tipski načrti čebelnjakov. Kot je iz primerov čebelnjakov razvidno, v čebelnjaku ni predvidena vgradnja bivalnega dela objekta, kot funkcionalnega dela čebelnjaka. V kolikor bi objekt ali kakršenkoli del le-tega želeli urediti kot bivalni objekt, tega kot celoto ni možno klasificirati kot čebelnjak CC-SI 12712 Stavba za rejo živali, temveč se ta stavba ali njegov del klasificira po namenu, npr. počitniška hišica kot CC-SI 11100 enostanovanjska stavba. V skladu s klasifikacijo se objekt tudi razvršča v ustrezno zahtevnost (zahteven, manj zahteve ali nezahteven objekt) ter se ugotavlja skladnost s prostorskim aktom.

Vprašanje:

Ali se lahko pred industrijska obdelava lesa – žaga za razrez lesa, kot dopolnilna dejavnost na kmetiji klasificira kot CC-SI 12714 Druge nestanovanjske kmetijske stavbe?

Odgovor:

V skladu s Standardno klasifikacijo dejavnosti se obdelava lesa kot je žaganje, uvršča med proizvodne dejavnosti. Vse stavbe, kjer se izvaja proizvodnja, se klasificirajo kot industrijske stavbe. Glede na navedeno se vse žage za razrez lesa, ki se gradijo kot stavbe, klasificirajo kot CC-SI 12510 Industrijska stavba, tudi če služijo kot dopolnilna dejavnost na kmetiji.

Vprašanje:

Ali je za postavitev profesionalnega rastlinjaka (jeklena konstrukcija, prekrita s polietilensko folijo, točkovni temelji - premera 30 cm, globine 80 cm) namenjenega gojenju rastlin v izmeri 1000 m², z vsemi potrebnimi priključki (elektrika, voda) treba pridobiti gradbeno dovoljenje?

Odgovor:

Uredba rastlinjake klasificira glede na njihov namen in sicer CC-SI 12711 Stavba za rastlinsko pridelavo. V primeru klasično grajenih rastlinjakov, se le ti razvrščajo glede na velikost objekta. Rastlinjak s površino do vključno 50 m², z eno etažo, višino do 4 m, globino do 1 m in nosilnim razponom do 4 m je enostaven objekt. Rastlinjak s površino do vključno 100 m², z eno etažo, višine do 6 m in globine do 2 m, brez omejitve nosilnega razpona se razvrščajo med nezahtevne objekte. Večji objekti se tako razvrščajo med manj zahtevne objekte. Samo v primeru, če bi ti objekti presegli tudi splošna merila iz drugega odstavka 5. člena Uredbe (višina objekta presega 25

m, kesonsko temeljenje, objekt s pilotnimi temelji daljšimi od 15 m, podzemnimi deli globljimi od 15 m itd.), se ti objekti razvrščajo med zahtevne objekte.

Vendar pa Uredba v četrtem odstavku 7. člena določa tudi izjemo, če gre za postavitve rastlinjaka - proizvoda, ki je bil kot celota dani na trg. Le-ti se, če presegajo merilo za enostaven objekt, ne glede na posebna merila iz priloge 1 in splošna merila, vedno razvrščajo med nezahtevne objekte. Uredba za te proizvode določa več pogojev, ki jih mora izpolniti proizvajalec. Za vse dele proizvoda, kot tudi za celoto odgovornost za varnost prevzame proizvajalec. To pomeni, da mora tak proizvod že vsebovati sistem pritrditve (npr. za betoniranje na mestu postavitve, proizvajalec v naprej ne more prevzemati odgovornosti, zato v tem primeru ne gre za objekt-proizvod), vsebovati mora ustrezne inštalacije in se jih ne sme dodajati naknadno. Samo v primeru, da proizvajalec preverja skupaj kot celoto, ustreza pojmu »proizvod, dan na trg kot celota«. V primeru postavitve takega proizvoda je treba pridobiti gradbeno dovoljenje za nezahteven objekt.

Vprašanje:

Kako se klasificira vrtina za namakanje kmetijskih površin, kako se jo razvrsti in katera dovoljenja so potrebna?

Odgovor:

V primeru vrtine za namakanje se le-ta kot del namakalnega sistema razvršča kot CC-SI 21530 Sistem za namakanje in osuševanje. Vendar se le-to razvršča le, če so se za izvedbo vrtine izvajala gradbena, zaključna gradbena dela ali inštalacijska dela. Uredba za namakalne sisteme v Prilogi 1 določa, da se razvrščajo v skladu s splošnimi merili. V skladu s splošnimi merili se objekti globlji od 15 m uvrščajo med zahtevne objekte, za katere je treba pridobiti gradbeno dovoljenje, prijaviti začetek del in pridobiti uporabno dovoljenje. Pri izkoriščanju vode za namen namakanja treba upoštevati tudi predpise s področja varstva voda ter si predhodno pridobiti ustrezna vodna dovoljenja za posebno rabo vode.

3.2. DRUGI GRADBENI POSEGI:

Vprašanje:

Kam se razvršča oglasni objekt visok 4 m in širok 4 m?

Odgovor:

CC-SI 32130 Objekti za oglaševanje in informacijski panoji so klasificirani med druge gradbene posege in se razvrščajo med enostavne objekte do površine vključno 40 m². Veljajo pa tudi splošna merila, tako da so oglasni objekti enostavni objekti samo, če je njihova višina manjša od 2,5 m. Tako se oglasni objekt širine 4 m in višine 4 m razvršča med manj zahtevne objekte.

Vprašanje:

Kako se meri višina oglasnega objekta, kot drugega gradbenega posega?

Odgovor:

V skladu s tretjim odstavkom 4. člena Uredbe se višina pri drugih gradbenih posegih meri od najnižje točke posega do njegovega vrha.

Vprašanje:

Kam se klasificira in razvršča merilni stolp za izvajanje meritev hitrosti vetra?

Odgovor:

Stolp namenjen merjenju hitrosti vetra se klasificira kot drug gradbeni poseg pod CC-SI 33140 Merilna mesta za opazovanje naravnih pojavov, naravnih virov in stanja okolja. Vsi se razvrščajo med enostavne objekte.

Vprašanje:

Ali lahko investitor izvede samo nasip v najvišji višini 2,5 m, ali lahko izvede samo nasip terena z globino 2 m, ali pa se lahko sešteva in izvede nasip terena v skupni višini/globini 4,5 m?

Odgovor:

Peti odstavek 3. člena Uredbe določa: "Kadar več po namenu enakih enostavnih ali nezahtevnih objektov sestavlja celoto, takih objektov ni mogoče opredeliti kot enostavne ali nezahtevne, če bi se kot celota razvrstili v drugo vrsto zahtevnosti objekta." To pomeni, da se lahko kot enostaven objekt izvede enega ali drugega, saj je višina »drugega gradbenega posega« opredeljena v tretjem odstavku 4. člena iste Uredbe.

3.3. PRIKLJUČKI

Vprašanje:

Kako se klasificirajo priključki na objekte gospodarske javne infrastrukture? Enaka klasifikacija kot glavni objekt do odjemnega mesta; ni jasno, kateri je glavni objekt (ali npr. stanovanjska hiša ali objekt gospodarske javne infrastrukture).

Odgovor:

Uredba v petem odstavku 2. člena izrecno določa, da so priključki, s katerimi se objekt priključuje na javno gospodarsko infrastrukturo in drugi podobni priključki sestavni del objekta, zato se glede na namen njihove uporabe ne klasificirajo samostojno. Nadalje, pa je v tretjem odstavku 3. člena uredbe določeno, da se priključki, ki se gradijo samostojno, štejejo za enostaven objekt, če ne presežejo splošnih meril za razvrščanje gradbenih inženirskih objektov iz 5. do 7. člena te uredbe. Navedeno pomeni, da so vsi vodi, s katerimi je objekt povezan na gospodarsko infrastrukturo del objekta, ki ga oskrbujejo in nimajo posebej svoje klasifikacije. V tem primeru je glavni objekt, stavba ali gradbeni inženirski objekt, ki jo priključek oskrbuje. Vendar pri priključku ne govorimo o pripadajočem objektu, saj gre za sestavni del inštalacije objekta.

Vprašanje:

Ali se kanalizacijski priključek, ki se gradi hkrati z osnovnim objektom razvršča po zahtevnosti ali ne? Kako se priključek, ki se gradi hkrati z osnovnim objektom razvrsti glede na zahtevnost, ali kot manj zahteven objekt kot del stavbe, ali vedno kot enostaven objekt, ali kot enostaven objekt, če ne presega splošnih meril, ali mogoče celo v skladu s Prilogo 1 z merili za kanalizacijo ali pa se sploh ne razvršča?

Odgovor:

V skladu z Uredbo o odvajanju in čiščenju komunalne odpadne vode kanalizacijski priključek (cevovod s pripadajočo opremo, ki je namenjen odvajanju odpadne vode ali mešanice odpadnih voda iz objekta v javno kanalizacijo in poteka od mesta priključitve na javno kanalizacijsko omrežje do zadnjega jaška pred objektom) pripada objektu, v katerem nastaja komunalna, padavinska ali industrijska odpadna voda ali mešanica odpadnih voda, ki se odvaja v javno kanalizacijsko omrežje. Uredba za te priključke ne predvideva svoje klasifikacije, saj gre za sestavni del objekta, kjer odpadna voda nastaja. Prav tako iz te definicije jasno izhaja, da ta del cevovoda ni javno kanalizacijsko omrežje in zato se ne klasificira kot CC-SI 22231 Cevovod za odpadno vodo (kanalizacija). Ker torej ne gre za samostojen objekt, ampak sestavni del objekta, se kanalizacijski priključek vedno razvršča skupaj z objektom, kjer odpadna voda nastaja, razen če se gradi naknadno. Če se priključek gradi naknadno, se ga skladno z tretjim odstavkom 3. člena Uredbe razvršča med enostavne objekte, če ne presežejo splošnih meril za razvrščanje gradbenih inženirskih objektov iz 5. do 7. člena te uredbe.

Vprašanje:

Uredba določa, da ko priključke gradimo naknadno, se preveri, da ne presegajo splošnih meril iz 5. do 8. člena uredbe. V teh členih je poleg splošnih meril navedeno tudi upoštevanje Priloge 1. Ali se pri določanju zahtevnosti priključka, ki se gradi naknadno, upoštevajo tudi posebna merila iz Priloge 1 ali ne?

Odgovor:

Uredba v tretjem odstavku 3. člena kot izjemo postavlja pravilo za priključke, ki se gradijo naknadno. V teh primerih gre za izjemo od pravila in določa, da se ti naknadno grajeni priključki ne razvrščajo kot celoten objekt, katerega sestavni del bodo postali, temveč se razvrščajo samo v skladu s splošnimi merili. Uredba v drugem odstavku 1. člena pojasni, da se objekti razvrščajo po splošnih podrobnejših merilih in po posebnih podrobnejših merilih. Za naknadno grajene priključke je izrecno navedeno, da se razvrščajo zgolj po splošnih merilih in ne tudi po posebnih merilih iz Priloge 1 (kjer priključki sploh niso klasificirani in zato tudi ni navedenih posebnih meril zanje).

4. VZDRŽEVANJE:

Vprašanje:

Investitor želi v armiranobetonsko ravno streho namestiti tri strešna okna. Ob tem se ne bo posegalo v visokostenske nosilce in nosilne zidove (nosilne elemente), preboji za potrebe oken manjših dimenzij pa po vašem mnenju ne zmanjšujejo občutno nosilnosti strešne plošče. Ali se opisana dela lahko izvedejo kot vzdrževalna dela?

Odgovor:

Gradbeni zakon v 41. točki prvega odstavka 3. člena vzdrževanje objekta opredeljuje kot dela, ki so namenjena ohranjanju uporabnosti in vrednosti objekta ter izboljšave, ki upoštevajo napredek tehnike, zamenjava posameznih dotrajanih konstrukcijskih in drugih elementov ter inštalacijski preboji. Uredba v Prilogi 2 pod točko 6. manjša dela na konstrukcijskih elementih objekta določa, da med ta dela spada vzdrževanje nosilnih konstrukcijskih elementov, zamenjava dotrajanih posameznih konstrukcijskih elementov, ki se nadomestijo z enakimi konstrukcijskimi elementi, in manjši inštalacijski preboji konstrukcijskih elementov, ki ne zmanjšujejo občutno njihove nosilnosti. Gradbeni zakon in Uredba med manjša dela uvrščata samo inštalacijske preboje, ne pa tudi večje preboje za okenske odprtine. V navedenem primeru ne gre za vzdrževalna dela temveč za rekonstrukcijo objekta, za katero je treba pridobiti gradbeno dovoljenje. (Več o prebojih v Tehnični smernici na strani 36).

Vprašanje:

Ali je treba pridobiti gradbeno dovoljenje za vgradnjo mini frčade in frčade v obstoječo streho objekta med obstoječe špirovce z izvedbo menjalnika, v kolikor le-ta ni spomeniško zaščiten in se ne spreminja namembnost?

Odgovor:

Uredba v prilogi 2 med deli na ovoju objekta in zasteklitve določa, da se med vzdrževalna dela šteje tudi vgradnja strešnih oken in izvedba frčad, vendar jih omejuje z vgradnjo med nosilnimi konstrukcijskimi elementi. Špirovci so sestavni del nosilne konstrukcije ostrešja, zato rezanje in nadomeščanje manjkajočih delov špirovcev z izvedbo menjalnikov pomeni poseg v konstrukcijo. Uredba med deli na konstrukcijskih elementih, ki se štejejo za vzdrževalna dela določa vzdrževanje nosilnih konstrukcijskih elementov, zamenjava dotrajanih posameznih konstrukcijskih elementov, ki se nadomestijo z enakimi konstrukcijskimi elementi, in manjši inštalacijski preboji konstrukcijskih elementov, ki ne zmanjšujejo občutno njihove nosilnosti. (Več o delih na konstrukcijskih elementih v Tehnični smernici na strani 36).

Glede na zgoraj navedeno, se med vzdrževalna dela lahko šteje samo vgradnja strešnih oken in frčad med špirovce. V primeru, da je za vgradnjo frčade potreben izrez špirovcev, ne glede na to, da se le-ti nadomeščajo s prečniki, ne moremo več govoriti o vzdrževalnih delih, temveč gre za rekonstrukcijo, za katero je treba pridobiti gradbeno dovoljenje.

V primeru vzdrževalnih del na objektu, ki je spomeniško zaščiten, je za tak poseg treba pridobiti soglasje Zavoda za spomeniško varstvo. Vgradnja strešnih oken in frčad pa tudi ne sme biti v nasprotju s prostorskim aktom, ki velja na območju predvidene gradnje.

Vprašanje:

Ali je dvig ograje iz 1,8 m na 3,0 m možno izvesti in kakšne so zahteve oziroma omejitve za nameravani poseg?

Odgovor:

Gre za prizidavo objekta. Uredba določa, da so ograje klasificirajo med CC-SI 24205 Druge gradbene inženirske objekte, ki niso razvrščeni drugje. V skladu z drugim odstavkom 3. člena se objekt, ki zaradi prizidave preseže merilo za razvrstitev glede na zahtevnost, razvrsti v tisto vrsto zahtevnosti, ki bi se uporabila pri razvrstitvi novega objekta. Ograje višine do 3,5 m so razvrščene med nezahtevne objekte, za katere je treba pridobiti gradbeno dovoljenje za nezahteven objekt. Gradnja mora biti skladna tudi z veljavnim prostorskim aktom, ki velja na območju, kjer leži objekt. V kolikor ograja leži v varovalnem pasu ali v zavarovanem območju je treba pridobiti tudi ustrezna mnenja.

Vprašanje:

Ali je za zaščito dela zunanje fasade nad lastnim balkonom v večstanovanjski hiši z lesenim opažem treba pridobiti kakšno dovoljenje?

Odgovor:

Uredba v Prilogi 2 opredeljuje vzdrževalna dela med katere sodi tudi prenova fasade na način, da se s posegi bistveno ne odstopa od originalne zasnove objekta. Vzdrževalna dela se lahko izvajajo brez gradbenega dovoljenja ter tudi brez prijave začetka del.

Ne glede na to, da za dela ni treba gradbenega dovoljenja, pa je treba pred pričetkom del preveriti, ali so ta dela skladna s prostorskim aktom ali drugimi predpisi pristojne občine (npr. odlok o urejanju podobe naselij in krajine). Preveriti je treba, ali ne gre za avtorsko zaščiten objekt ali objekt, ki je varovan po predpisih o kulturni dediščini, saj je v tem primeru treba pridobiti ustrezno soglasje. Glede ugotavljanja bistvenega odstopanja, pa je treba paziti, da se z vzdrževalnimi deli same zasnove objekta ne spreminja, kar je še posebej pomembno pri enovito urejenih soseskah ali sklopu več enako zasnovanih objektov, ki tvorijo celoto.

Za poseg na fasado večstanovanjskega objekta še opozarjamo na Stanovanjski zakon, ki v 15. členu določa, da etažni lastnik ne sme pričeti z izvajanjem vzdrževalnih del na skupnih delih večstanovanjske stavbe brez soglasja etažnih lastnikov, ki imajo več kot polovico solastniških deležev na teh skupnih delih.

Vprašanje:

Ali je za menjavo nekaj dotrajanih strešnih tramov treba pridobiti gradbeno dovoljenje?

Odgovor:

Uredba v prilogi 2 pod točko 6. Manjša dela na konstrukcijskih elementih objekta določa, da med vzdrževalna dela za katera ni treba pridobiti gradbenega dovoljenja sodi tudi vzdrževanje nosilnih konstrukcijskih elementov, zamenjava dotrajanih posameznih konstrukcijskih elementov, ki se nadomestijo z enakimi konstrukcijskimi elementi, in manjši inštalacijski preboji konstrukcijskih elementov, ki ne zmanjšujejo občutno njihove nosilnosti. Glede na navedeno, za menjavo posameznih tramov z enakimi ni treba pridobiti gradbenega dovoljenja. (Več o delih na konstrukcijskih elementih v Tehnični smernici na strani 36).

Vprašanje:

Investitor želi rekonstruirati star objekt, pri tem želi ohraniti gabarite objekta, zamenjal bi le obstoječ leseni strop z armiranobetonsko (AB) ploščo in prenovil ostrešje (zamenjava ostrešja s kritino). Ali je za takšno rekonstrukcijo po Gradbenem zakonu treba gradbeno dovoljenje?

Odgovor:

Gradbeni zakon v 35. točki 3. člena določa, kaj je rekonstrukcija. Zamenjavo obstoječega lesenega stropa z AB ploščo je rekonstrukcija in bo potreboval gradbeno dovoljenje. Tudi za zamenjavo

večine obstoječega ostrešja bo potreboval gradbeno dovoljenje. V skladu z Uredbo med vzdrževalna dela sodijo le dela, ko gre za vzdrževanje nosilnih konstrukcijskih elementov, zamenjava dotrajanih posameznih konstrukcijskih elementov, ki se nadomestijo z enakimi konstrukcijskimi elementi in manjši inštalacijski preboji konstrukcijskih elementov, ki občutno ne zmanjšujejo njihove nosilnosti.

Vprašanje:

Ali sej menjava celotne električne napeljave, tj. namestitve nove elektro omarice, novega odštevalnega števec, napeljava novih električnih kablov, namestitve novih avtomatskih varovalk šteje za vzdrževalna dela?

Odgovor:

Uredba v Prilogi 2 v točki 3 opredeljuje inštalacijska vzdrževalna dela, kamor sodijo med drugim popravila ali zamenjava električnih vodov in napeljav ter v točki 4 namestitve naprav in inštalacij v, na in ob objektu, kamor med drugim sodijo tudi namestitve novih električnih napeljav. V navedenem primeru gre za vzdrževalna dela, v kolikor se za namestitev teh vodov in naprav bistveno ne posega v konstrukcijo, oziroma se izvaja zgolj manjše inštalacijske preboje. (Več o prebojih v Tehnični smernici na strani 36).

Vprašanje:

Ali se montaža fotovoltaične (PV) naprave za samooskrbo, ki ne ustreza pogojem Uredbe o samooskrbi z električno energijo iz obnovljivih virov energije, temveč gre za naprave po t.i. Px3 shemi, šteje za vzdrževalna dela?

Odgovor:

Gradbeni zakon v 41. točki prvega odstavka 3. člena vzdrževanje objekta določa kot dela, namenjena ohranjanju uporabnosti in vrednosti objekta ter izboljšave, ki upoštevajo napredek tehnike, zamenjava posameznih dotrajanih konstrukcijskih in drugih elementov ter inštalacijski preboji. V 25. točki istega člena pa je določeno, da je objekt stavba, gradbeni inženirski objekt ali drug gradbeni poseg, narejen z gradbenimi, zaključnimi gradbenimi ali inštalacijskimi deli, sestavljen iz gradbenih proizvodov, proizvodov ali naravnih materialov, skupaj s trajno vgrajenimi inštalacijami in napravami v objektu, ki so namenjene delovanju objekta. Uredba v prilogi 2, v točki 4 določa, da so ta vzdrževalna dela tudi namestitve novih naprav za izkoriščanje obnovljivih virov energije.

Glede na zgoraj navedeno, ni sporno, da se tudi na novo vgrajene naprave za proizvodnjo obnovljivih virov energije na ali ob obstoječi objekt, šteje za vzdrževalna dela, če so ta namenjena delovanju objekta. Tako v primeru vgradnje »lastne naprave za samooskrbo z električno energijo iz obnovljivih virov energije«, kot jo določa Uredba o samooskrbi z električno energijo iz obnovljivih virov energije, ni dvomov, da gre za napravo namenjeno delovanju objekta. Predmetna Uredba tako določa, da je samooskrba z električno energijo iz obnovljivih virov energije proizvodnja za celotno ali delno pokrivanje lastnega odjema električne energije z napravo za samooskrbo, pri čemer v drugem odstavku 3. člena to omeji z največjo navidezno močjo, ki jo lahko odda v omrežje prek merilnega mesta, na katerega notranjo inštalacijo stavbe je priključena naprava za samooskrbo, na 11 kVA.

Gradbeni predpisi pa posebej ne opredeljujejo primerov, kjer se naprave uporabljajo tako za delovanje stavbe, kot tudi za drug namen. V zvezi s tem sta Ministrstvo za infrastrukturo in Ministrstvo za okolje in prostor preverili, glede na gradbeno in energetska zakonodajo, ali se naknadno grajene naprave za proizvodnjo električne energije iz OVE, ki se glede priključevanja označujejo po t.i. Px.3 shemi, štejejo za naprave za delovanje objekta v skladu z gradbeno zakonodajo. Skladno z energetskimi predpisi je priklop naprav mogoč na več načinov, kot je to predpisano v Prilogi 5 SONDO (poglavje III. Osnovni načini vključevanja v distribucijsko omrežje). Edini izmed teh načinov, ki izpolnjuje pogoj, da se del električne energije, porabi za delovanje samega objekta je priklop po PX.3 shemi (to je priklop na interno omrežje objekta). Skladno z omenjenim predpisom je v tem primeru naprava priključena na notranjo nizkonapetostno električno inštalacijo objekta za merilnim mestom, prek katerega se merita oddaja in odjem električne energije iz javnega omrežja, proizvedena električna energija pa se tako najprej porabi v objektu, le viški električne energije (ki se v objektu ne porabi) se oddajajo v javno omrežje. Da je naprava, priključena po PX.3 shemi neločljivo povezana z delovanjem objekta in mora biti projektirana tako,

da omogoča nemoteno delovanje objekta izhaja iz dejstva, da je za tako priklopljeno napravo predpisan pogoj moči (navidezna inštalirana moč naprave namreč lahko dosega največ 80 % priključne moči merilnega mesta objekta, na katerega notranjo inštalacijo je naprava priključena).

Glede na navedeno sta ministrstvu sprejeli stališče, da se med naprave, namenjene delovanju objekta štejejo tudi naprave za proizvodnjo električne energije iz OVE, priklopljene na notranjo nizkonapetostno inštalacijo objekta po PX.3 shemi. Iz tega izhaja, da tudi te naprave izpolnjujejo pogoje za vzdrževalna dela, saj jih lahko štejemo med vgrajene inštalacije in naprave, namenjene delovanju objekta.

Ob tem pa je treba opozoriti na izpolnjevanje tretjega odstavka 5. člena Gradbenega zakona, ki za vzdrževalna dela določa, da se le-ta ne smejo izvajati v nasprotju s prostorskimi izvedbenim aktom, predpisi, s katerimi se podrobneje določajo bistvene in druge zahteve, in drugimi predpisi. Tako dejstvo, da za vzdrževalna dela ni predpisan postopek pridobivanja gradbenega in uporabnega dovoljenja ter obveznost izdelave projektne dokumentacije, investitorja še ne odvezuje dolžnosti upoštevanja predpisov in zagotavljanja ustrežne varnosti. Priporočeno je, da se v primeru postavitve naprav za proizvodnjo OVE v okviru vzdrževalnih del izdelata projekt za izvedbo, v katerem se preverja bistvene zahteve ter se za ustrezno izvedbo zagotovi nadzor.

Vprašanje:

Kam spadajo tako imenovane plavajoče fotonapetostne (sončne) elektrarne, ki so izvedene na vodni gladini npr. umetnih jezer ali industrijskih ali kmetijskih zadrževalnih bazenov. Se gradnja letih lahko šteje za vzdrževanje objekta?

Odgovor:

V tem primeru ne govorimo o vzdrževalnih delih na objektu za katera ni treba pridobiti gradbenega dovoljenja, temveč o gradnji fotonapetostne elektrarne, ki se klasificira kot CC-SI 23020 Elektrarne in drugi energetski objekti ter je zanjo treba pridobiti gradbeno dovoljenje.

Vzdrževanje:

Ali se za vgradnjo zračnika potrebuje gradbeno dovoljenje ali to spada med redna vzdrževalna dela?

Odgovor:

Uredba v Prilogi 2 v točki 4 primeroma navaja vzdrževalna dela kot namestitve naprav in inštalacij v, na in ob objektu med katerimi so navedene tudi naprave in z njimi povezane napeljave za prezračevanje ter v točki 6 kot manjša dela na konstrukcijskih elementih objekta med katerimi so tudi manjši inštalacijski preboji konstrukcijskih elementov, ki ne zmanjšujejo občutno njihove nosilnosti. Vgradnja zračnika v fasado se lahko šteje za vzdrževalna dela, če gre za manjši inštalacijski preboj. V primeru, da je za vgradnjo zračnika treba izvesti večje preboje oziroma poseg v konstrukcijo, gre za rekonstrukcijo objekta, za katerega je treba pridobiti gradbeno dovoljenje. (več o prebojih v Tehnični smernici na strani 36).

Vprašanje:

Investitor želi za potrebe zaščite postrojev naprav plinske postaje na obstoječem objektu izvesti objekt s streho dimenzije 3,10 x 3,70 m, ki bo služil zgolj za zaščito naprav z manjšim nadstreškom nad vhodom v plinsko postajo v velikosti 4,9 m². Ali sodijo tovrstna dela med vzdrževalna dela in kakšna dovoljenja stanovalci potrebujejo za izvedbo nove plinske postaje, ki se bo izključno uporabljala za delovanje objekta – stanovanjskega bloka?

Odgovor:

Gradbeni zakon v 33. točki 3. člena določeno, da je prizidava gradnja, pri kateri se gabariti obstoječega objekta povečajo v horizontalni ali vertikalni smeri. Uredba v prilogi 2, v točki 4 sicer med vzdrževalna dela uvršča tudi namestitve novih naprav in z njimi povezanih napeljav za ogrevanje, vendar pa se glede na definicijo prizidave ne sme dodajati prostorov, ki bi povečevale dimenzije objekta. Tako v tem primeru govorimo o prizidavi objekta, za katero je treba pridobiti gradbeno dovoljenje.

Vprašanje:

Ali je izvedba dodatnih parkirnih mest na dokupljenem zemljišču, ki meji na zemljišče ob obstoječem gospodarskem objektu, šteti za vzdrževanje odprtih površin ob obstoječem objektu, kot ureditev namenjeno parkiranju?

Odgovor:

Gradbeni zakon v 3. členu pod točko 40. vzdrževalna dela opredeljuje kot dela, namenjena ohranjanju uporabnosti in vrednosti objekta ter izboljšave, ki upoštevajo napredek tehnike, zamenjava posameznih dotrajanih konstrukcijskih in drugih elementov ter inštalacijski preboji. V 33. točki istega člena pa gradbeni zakon določa, da je prizidava gradnja, pri kateri se gabariti obstoječega objekta povečajo v horizontalni ali vertikalni smeri. Glede na definicijo izhaja, da se dela vezana na vzdrževanje odprtih površin, vežejo samo na že obstoječe površine, ki pripadajo objektu in so bile kot take tudi sestavni del dovoljevanja in ne na nove površine, ki spreminjajo gabarite objekta. Tako ureditve dodatnih parkirnih mest na novem zemljišču, ki povečuje zunanjo ureditev objekta ne moremo šteti za vzdrževalna dela, temveč gre v tem primeru za prizidavo.

Vprašanje:

Ali se namestitve reklamnega panoja na obstoječ objekt, šteje za samostojen objekt ali "drug gradbeni poseg" oziroma ali gre za objekt, za katerega je treba pridobiti gradbeno dovoljenje?

Odgovor:

Gradbeni zakon ureja zgolj pogoje za graditev objektov. Gradbeni zakon v 25. točki 3. člena objekt definira kot stavbo, gradbeni inženirski objekt ali drug gradbeni poseg, narejen z gradbenimi, zaključnimi gradbenimi ali inštalacijskimi deli, sestavljen iz gradbenih proizvodov, proizvodov ali naravnih materialov, skupaj s trajno vgrajenimi inštalacijami in napravami v objektu, ki so namenjene delovanju objekta. Če se preko fasade, brez gradbenih, zaključnih gradbenih ali inštalacijskih del obeša oglasna platna, glede na zgornjo definicijo, še ne moremo govoriti o graditvi objektov.

V kolikor pa se za namestitve oglasnih panojev izvajajo gradbena dela, zaključna gradbena dela ali inštalacijska dela, se namestitve reklamnih panojev na fasade objektov ne razvršča ločeno od osnovnega objekta, saj se skladno s prvim odstavkom 3. člena Uredbe, ločeno razvršča samo samostojne objekte. V primeru nameščanja oglasnega panoja torej govorimo lahko le o vzdrževalnih delih na fasadi objekta ali v primeru večjega poseganja v konstrukcijo objekta in spreminjanju konstrukcije o rekonstrukciji objekta.

V skladu z drugo točko priloge 2 Uredbe so med vzdrževalnimi deli določena tudi dela na ovoju objekta in zasteklitve, kamor sodi tudi prenova fasade, zunanjšega stavbnega pohištva in strešne kritine na način, da se s posegi bistveno ne odstopa od originalne zasnove objekta.

5. PREHODNE DOLOČBE:

Vprašanje:

Ali obstaja prehodno obdobje za enostavne objekte, ki po 2. juniju potrebujejo gradbeno dovoljenje?

Odgovor:

Glede prehodnih določb v zvezi z enostavnimi objekti, ki od 2. 6. 2018 dalje potrebujejo gradbeno dovoljenje pojasnjujemo, da to rešujeta 10. in 11. člen Uredbe. V 10. členu je določeno, da se v postopkih začetkih pred uveljavitvijo uredbe objekti uvrščajo po prejšnji uredbi, oziroma po novi, če bi bila ta ugodnejša za investitorja. V 11. členu pa je določeno, da se že zgrajeni objekti po novi uredbi razvrščajo samo, če je to za investitorja ugodneje, v nasprotnem primeru velja razvrstitev, kot je bila določena v stari uredbi. To pomeni, da se obstoječi že zgrajeni enostavni objekti, ki bi se sicer po novi uredbi razvrstili med nezahtevne objekt, še vedno razvrščajo med enostavne objekte za katere ni treba gradbenega dovoljenja.

Vprašanje:

Ali 10. člen Uredbe, ki govori o začetih postopkih in ne o začetih upravnih postopkih, predvideva, da je začetek postopka tudi dogovor med investitorjem in projektantom oziroma podpis pogodbe?

Odgovor:

Pojem »postopek« uporabljen v 10. členu Uredbe se nanaša na upravne postopke, ki so določeni v Gradbenem zakonu. Podpis pogodbe med projektantom in investitorjem v Gradbenem zakonu ni opredeljen kot upravni postopek, zato ta določba v teh primerih ne velja. V primeru gradnje enostavnih objektov Gradbeni zakon ne predvideva upravnih postopkov, zato v tem primeru tudi ne moremo govoriti o začetih postopkih. V skladu z upravno – sodno prakso velja, da če je bila gradnja začeta v času veljave stare Uredbe o razvrščanju glede na zahtevnost gradnje, velja stara uredba.